

Ontmoeting met een Keltische godin in Glastonbury

Nancy Polet brengt sinds 1995 ieder jaar een bezoek aan Glastonbury en Wiltshire. In 2010 had zij een mystieke ervaring in de White Spring in Glastonbury. Deze ervaring liet haar niet meer los en heeft haar leven een andere wending gegeven. Sinds die tijd heeft ze veel onderzoek gedaan om de ervaring te kunnen verklaren. Dit onderzoek bracht haar op het spoor van occultiste, magiër, trancemedium en schrijfster Dion Fortune die lang in Glastonbury gewoond heeft. Ook vond ze uiteindelijk de verklaring voor wat haar in de White Spring was overkomen.

*Terwijl zij mij aankeek besepte ik met
een schok dat er iets of iemand anders
door haar heen keek*

Je gaat deze zomer toch weer op vakantie naar Glastonbury? Dat zal goed voor je zijn." zei mijn healer An tegen mij in het voorjaar van 2010. Ik was op dat moment onder behandeling wegens gebrek aan energie. Ik vroeg haar of ik misschien de Abbey moest bezoeken. Nee, dat was niet de plek volgens haar. Toen stelde ik de Chalice Well voor. "Hmmm, dat zou kunnen..", zei ze, en tevreden met dit antwoord ging ik naar huis. En inderdaad, mijn partner Roeland en ik brengen iedere zomer een bezoek aan Engeland. De eerste jaren nog in de ijdele hoop het graancirkel fenomeen in Wiltshire te kunnen ontrafelen. Later genoten we gewoon van de atmosfeer en alle mensen die we daar ontmoetten. Inmiddels zijn de graancirkels voor ons zelfs meer een middel dan een doel geworden. En Glastonbury, in het graafschap Somerset, bezochten we ook ieder jaar, voornamelijk vanwege het jaarlijkse Glastonbury Symposium. De combinatie van de krachtplekken, de winkeltjes en de lezingen maakte het voor mij het hoogtepunt van het jaar. En ieder jaar bemerkten we de synchroniciteiten, de toevalligheden, die op je pad komen op deze plek, waar de sluier tussen het zichtbare en het onzichtbare zo dun is.

Chalice Well

Het Glastonbury Symposium vierde zijn 20-jarig jubileum en had weer vele interessante sprekers. Op de laatste dag van het symposium zakte mijn energie naar een dieptepunt, dus ik ging op pad naar de Chalice Well. Het bronwater op deze plek is afkomstig uit de diepten van de Tor en bevat ijzer. Ik ben bij het deksel van de bron gaan zitten waarop de Vesica Pisces is afgebeeld en heb daar gemediteerd. Er gebeurde niets opmerkelijks. Teruglopend naar het dorpje merkte ik dat ik me zeker niet energiever voelde. Teleurgesteld probeerde ik me op de volgende lezing te concentreren. Zoals ieder jaar beëindigden we het symposium met een groepsmeditatie op de Abbey Grounds. Daarna belandden wij in de 'Who'd a Thought It' Inn met een vriendin, Agnes, en haar reisgenoot. Agnes is numeroloog en tarotist maar reist ook op haar intuïtie de wereld rond om bepaalde plekken op te schonen. Na het diner vroeg Agnes: "Wisten jullie dat er badhuizen zijn aan de voet van de Tor? Daar moet je maar eens contact mee maken....". Nee, dat wisten wij niet. Al verder pratende verdwenen de badhuizen weer uit onze gedachten. Op de dag dat wij richting Wiltshire zouden gaan, besloten wij zoals ieder jaar nog een laatste stop te maken om water te tappen bij de Chalice Well in Well House Lane. Tijdens het tappen zag ik aan de overkant van de straat een ge-

bouw met een donkere ruimte waar waxinelichtjes brandden. Ik liep met de gevulde vaten terug naar onze auto en vroeg Roeland of hij wilde gaan kijken wat daar gaande was. Roeland kwam terug naar de auto en zei: "Ik denk dat dit de badhuizen zijn waar Agnes het over had".

Ontdekking van de White Spring

"Natuurlijk!" dacht ik, "Daar hebben we helemaal niet meer aan gedacht of naar gezocht". Maar synchroniciteit bracht ons op het laatste moment toch naar deze plek. Mijn nieuwsgierigheid krikte mijn energiepeil weer iets op en we besloten te gaan kijken.

Staande voor de ingang was het onmogelijk te zien hoe het er binnen uitzag, dus ik liep voorzichtig enkele traptreden af terwijl ik mijn ogen aan het donker liet wennen. Dit waren inderdaad badhuizen; ik hoorde water stromen en zag grote plassen water op de vloer. Op blote voeten verkende ik de ruimte. Het was binnen zeer koel, een verademing in vergelijking met de hitte dat jaar in Engeland. Ik zag een groot rond stenen bad, wat kleinere baden en verschillende altaren voor zowel mannelijke als vrouwelijke goden. Ik ben in het grote bad gestapt, maar vanwege het zeer koude water was dat niet lang vol te houden. Ik probeerde te begrijpen waar ik me bevond en liep terug naar

Ik beseft dat de sluier in Avalon even voor mij is opgelicht, en ik het onzichtbare heb mogen ervaren

het informatiebord op de deur. Dit was dus de White Spring met kalkhoudend bronwater afkomstig uit de toppen van de Tor. Het gebouw dateerde uit 1872 en was daar geplaatst om schoon water te hebben tijdens een cholera uitbraak. In de jaren 80 was er een paar jaar een pub in gevestigd geweest. Sindsdien had zich hier een geweldige metamorfose voltrokken en was de plek veranderd in een heilige watertempel. De White Spring draait op vrijwilligers en wordt nog niet commercieel geëxploiteerd. Ik las dat het water een constante temperatuur van 11 graden heeft en de herinnering van alle magische jaren van Avalon in zich draagt. Het schoot door mij heen dat we een dinerafpraak hadden met vrienden in Wiltshire, maar iets hield mij tegen. Ik moest terug naar binnen.

Mystieke ervaring

Ik besloot om op een geïmproviseerd bankje tegen een muur te gaan zitten, vlakbij het grote bad met mijn voeten in een plasje water. De donkere, natte en koele ruimte gaf mij een verrassend gevoel van rust. Op dat moment kwamen er vier personen

binnen die zich verdeelden over de brede rand van het grote bad. Twee jonge vrouwen stonden aan mijn kant en twee mannen aan de andere kant. De vrouwen begonnen klanken te produceren en de mannen vielen bij. Door de geweldige akoestiek van het gebouw klonk het als een hemels koor. Tijdens het zingen draaide één van de vrouwen zich om en keek mij aan. Terwijl zij mij aankeek besepte ik met een schok dat er iets of iemand anders door haar heen keek. Mijn adem stokte, de tijd leek stil te staan en ik ervoer erkenning, herkenning, op-

luchting en thuiskomen tegelijkertijd. Het was alsof een kracht uit de Tor was afgedaald naar de White Spring en contact met mij maakte. Deze kracht voelde vrouwelijk en was zo onbeschrijflijk groot dat alles wat ik ooit had ervaren erbij verbleekte. Ze keek en ik voelde in mijn hele wezen dat ze uitstraalde: "Weet je het nog???" . Deze vraag voelde dwingend en niet vrijblijvend. En ja, ergens diep van binnen wist ik het nog, de krachten die ik zelf ooit had gehad, wellicht in het oude Avalon. Ik brak en de tranen begonnen over mijn wangen te stromen. Ik voelde een onzichtbare aanwezigheid overall om me heen. "Het is er echt! De immense krachten van de Tor bestaan echt!" was het enige dat door mijn hoofd ging. Ondertussen waren de vier personen gillend en spelend in het ijskoude water gesprongen. Ik voelde dat de kracht zich langzaam terugtrok de Tor in. Heel even overwoog ik om het bewuste meisje aan te spreken, maar ergens wist ik dat zij zich niet bewust was van wat ik had ervaren. Ik ben tot sluitingstijd van The White Spring op het bankje blijven zitten.

In Wiltshire

Met pijn in mijn hart vanwege het afscheid gingen we op weg naar Wiltshire. Ik voelde me opeens helemaal één met Glastonbury, hier was mijn thuis. De tranen hielden de hele reis aan. In de tussentijd had Roeland het water van de Chalice Well vervangen door het water van de White Spring. Glastonbury en de Tor lieten we achter ons en ik troostte me met een flesje puur White Spring water. Tijd gedroeg zich vreemd; de reis naar Wiltshire nam veel minder tijd in beslag dan het had moeten doen. Elektriciteit gedroeg zich ook vreemd; alleen in onze kamer van het hotel viel de elektriciteit uit. Tijdens de rest van de vakantie bleef tijd en elektriciteit zich vreemd gedragen. Ondanks alles waren we precies op tijd voor ons dinertje met zeven vrienden in Marlborough. Ik probeerde mijn ervaring met hen te delen, maar door opnieuw opkomende tranen was het zeer moeilijk de juiste woorden te vinden. Het heeft maanden geduurd voordat ik de ervaring kon vertellen zonder emotioneel te worden. Een paar dagen later kwamen we Agnes tegen in een graancirkel op Roundway Hill. Ik liep enthousiast naar haar toe om te vertellen over mijn ervaring. Ze onderbrak me direct, knikte en zei: "Ja, ja, opschooning...", en ging vervolgens door met het bekrachtigen van de formatie. Natuurlijk zijn we diezelfde vakantie terug gegaan naar Glastonbury om een echt bad te nemen in de White Spring. Het thuiskomen, de emotie en de opluchting kwam di-

rect terug. Met nu daarbij een diep weten dat veel kracht gaf. Mijn linker hersenhelft wilde toch weten wat hier gebeurd was, dus ik ging op jacht naar boeken over Merlijn, magie, de Tor en de White Spring. De vakantie ging verder voorbij met de gebruikelijke bizarre synchroniciteiten, bezoeken aan graancirkels en ontmoetingen met vrienden in wat wij 'the research centers' (de pubs) noemen. Maar het belangrijkste was: mijn gebrek aan energie was verdwenen.

Dion Fortune en Morgan le Fay

Thuis begon het zoeken, want wat was hier gebeurd? Er bleek al sinds 1995 een boekje in de kast te staan dat 'Glastonbury, Avalon of the heart', heet en in de jaren 30 is geschreven door Dion Fortune. Daarin las ik over Morgan le Fay, volgens de legende een halfzus van Koning Arthur en net als hij opgevoed door Merlijn. Morgan was net als haar moeder een zee-priesteres van Atlantis. Avalon is verbonden met de Keltische godin van liefde, kracht, wijsheid en transformatie. Ze heeft meerdere namen en verschillende verschijnings-

vormen. De oudste naam is het zusterschap van de negen Morgans, vaak afgebeeld als negen kraaien, van wie de bekendste Morgan le Fay is. Zij zou zich in een grot, diep onder de Glastonbury Tor bevinden. Morgan is betrokken bij het proces van dood en wedergeboorte. Toen de stervende Koning Arthur naar Avalon werd gebracht, voerde zij hem naar de onderwereld van de Tor. Het is hier dat Koning Arthur slaapt onder haar bescherming, totdat zijn herstel compleet is.

Tegelijkertijd kwam ik er achter welke rol Dion Fortune had gespeeld in de krachten van Glastonbury. Dion bleek een trancemedium, magiër, priesteres en occultiste die vele occulte informatieve boeken, maar ook occulte romans had geschreven. Vooral in haar romans 'The Sea Priestess' en 'Moon Magic' speelt Morgan le Fay een centrale rol. Dion was ervan overtuigd dat Glastonbury ooit een ko-

lonie van Atlantis was geweest. In haar meditaties en rituelen heeft Dion veelvuldig gebruik gemaakt van Keltische goden of archetypen zoals Merlijn, Morgan en Koning Arthur. Dion heeft lang in Glastonbury in Well House Lane gewoond, vlak naast de White Spring en heeft daar haar geheime genootschap 'The Community of the Inner Light' opgericht. Veel van haar boeken zijn doorgekomen met behulp van de grote elementale krachten van de Tor. In haar Community voerde ze rituelen op die ten goede kwamen aan de hele mensheid. Haar slogan was: "I desire to know in order to serve".

The Glastonbury Experience

Vele boeken doorspittend kwam ik erachter dat iedereen die zich met Avalon verbindt, een keuze op zielsniveau maakt om een diep proces van inwijding te ondergaan. Dit betreft een opschoningsproces en kan gepaard gaan met pijnlijke effecten. Er wordt dus een bewuste of onbewuste keuze gemaakt om individueel karma door te werken. Het kan beginnen als je er voor het eerst komt maar het kan ook jaren duren. Het proces kan zich meerdere malen herhalen en wordt 'The Glastonbury Experience' genoemd. En tijdens dit proces kan het zijn dat gidsen in verschillende vormen aan je verschijnen. Sinds de White Spring is schoongemaakt vinden er steeds meer waarnemingen en visioenen plaats. De mannelijke energie die wordt geëerd in de White Spring is Gwynn ap Nudd, Lord of the Wildwood. De vrouwelijke energie die wordt geëerd in de White Spring is Morgan le Fay.

Keltische godin

Een boek dat ik in het voorjaar van 2013 las gaf de ontbrekende informatie die ik zocht. De schrijfster is geïnspireerd door Dion Fortune en schrijft over het kiezen van het archetype of de godheid waar je hulp van wilt. Archetypen waar je hulp van in kunt roepen kunnen bijvoorbeeld van Egyptische, Griekse, Romeinse, Keltische of Noorse origine zijn. Tot mijn verbazing las ik dat Keltische archetypen een verzoek tot hulp niet op dezelfde ma-

nier beantwoorden als de andere archetypen dit normaliter doen. Keltische archetypen geven er de voorkeur aan zelf de personen te kiezen waar ze hulp aan willen bieden, en dit is niet onderhandelbaar. Het Keltische archetype kan in een droom verschijnen. Maar ook verschillende synchroniciteiten kunnen je in de richting van een Keltische god leiden.

"Dat is het!", dacht ik, "Dit is wat er is gebeurd!". Ik had geen enkel archetype of god bewust om hulp gevraagd, maar was door synchroniciteiten in de White Spring terechtgekomen. En daar had een Keltische godin, genaamd Morgan le Fay, mij uitgekozen!!!

Ik besef dat de sluier in Avalon even voor mij is opgelicht, en ik het onzichtbare heb mogen ervaren. Ik weet nu met grote zekerheid dat deze krachten bestaan en je op je pad begeleiden. Bovendien ben ik mij nu bewust van latente krachten die in mij schuilen. En die wetenschap was waarschijnlijk wat de godin in de White Spring me wilde laten herinneren, nee, die ik me van haar moest herinneren.

Sky High Creations

Net voor de vakantie in 2010 speelde bij Roeland en mij het idee om meer activiteiten te organiseren in zijn galerie 'Beelden bij Beljon' in Oud-Beijerland. Net na mijn mystieke ervaring hebben Roeland en ik Sky High Creations opgericht. Onder deze naam organiseren wij lezingen en workshops op spiritueel, esoterisch en grenswetenschappelijk gebied. Ons doel is om belangrijke informatie op dit terrein met anderen te delen. Bijna tien jaar eerder vroeg een medium aan ons: "Did you start the institute yet?". Wij hadden toen geen idee waar ze op doelde. In het najaar van 2010 ging Sky High Creations van start met een lezing van mij genaamd: 'De transformerende kracht van graancirkels'. Inmiddels hebben we vele interessante sprekers gehad en een hechte klantenkring opgebouwd. In maart 2013 voelde ik me er klaar voor om mijn persoonlijke ervaring te delen en heb ik een lezing gegeven onder de naam: 'Het Glastonbury van Dion Fortune'. Ik heb een Engelstalig artikel over het werk van Dion Fortune gepubliceerd. Daarnaast heb ik een verdiepingslezing over Dion Fortune en een workshop over magie voorbereid. Ook voor mij geldt: "I desire to know in order to serve". <

Meer informatie:

Voor meer informatie over mr. F.C. (Nancy) Polet en over Dion Fortune, kijk op www.skyhighcreations.nl onder sprekers.

Voor meer informatie over Agnes van de Beek kijk op www.moederaarde.eu